

Lakoma

A photograph of a woman with long dark hair, wearing a red top, looking down with a serious expression at a man lying down. The man is wearing a black jacket and has his eyes closed. The background is dark, and the lighting is dramatic, highlighting the woman's face and the man's features.

XVIII. Egressy Béni
Országos Színjátszó
Fesztivál

Szepsi és Buzita

4.szám, szombat délelőtt

2016. november 10-12.

Stábunkról röviden

Hogyan is zajlik egy Egressy Fesztivál a kezdetektől, a szervezések elejétől, lehet so-kak számára érdekes kérdés. Hogy mik történnek az előadásokon túl, kik vannak talpon „napi 28 órát”, hogy minden rendben menjen, vagy időben el-készüljön egy-egy Lakoma, valójában nem olyan nehéz kérdés.

Kis csapatunk megpróbál mindig mindenhol ott lenni, minden kihívásnak eleget tenni, majd bezsebelni a jó munka után érzett felszabadulás örömeit... ezután reggel újra felkelni, és kezdeni előlről. Ez viszont egyáltalán nem egyszerű feladat.

Így indult az idei fesztivál is. Tudtuk, mi vár itt bennünket, így ésszerűnek találtuk elkezdeni a készülődést már hetekkel előt.

Mi, konferálók előre megkaptuk a szövegeinket, azonban azokat meg kellett gyúr-nunk, átdolgoznunk. De ez volt minden, amit tehettünk. Munkánkat megnehezítette a lakhelyeink közötti távolság, ebből kifolyólag egyszer sem tudtunk összegyűlni, és közösen átfutni a menetrendet. Egyetlen módunk erre a technikai eszközök által létesített kapcsolat volt, így kommunikáltunk egymás között, Pest, Nagykövesd, Prága és Kassa között.

Legelőször csütörtök délután, a fesztivál-megnyitő előtt pár órával találko-

tunk, de már ekkor hatalmas volt a hajtás. Késő délután kezdődött el a megnyitő, és a Lakoma első számának addigra kinyomtatva készen kellett állnia. De mialatt a résztvevők a kezdő Lakomát „kóstolgatták”, a második szám csaknem teljesen kész volt friss cikkekkal és képekkel. Mikor is készülnek ezek az írók? A cikkek, amelyek később visszaidézik az olvasónak a jelene-tket, egyes szereplők jellemeit, valójában az előadások alatt születnek Zsuzsa, Luci és Fatima keze alatt. A szünet alatt bekerül-nek e kritikák az újságba, Emese megszerzi hozzánk az illusztráló képeket a fotósoktól, majd amikor már minden oldal betelt, elme-gy nyomtatni. Az eredményt pedig mindenki a kezébe kaphatja.

Le a kalappal egy olyasvalaki előtt, aki képes éjjel 9 órát utazni, hogy ha csak egy napra is, de részese legyen a fesztiválnak, majd mindezek után másnap színpadra áll-jon. Igen, ő Gyuri, aki sohasem okozott csalódást még munka terén.

De mi lenne velünk egymás nélkül? Mindezen rengeteg munka ellenére öröm számunkra az ittlét. Jó egymás társasá-gában dolgozni, beszélgetni, szórakozni, ugyanis nem teherként fogjuk fel a fesztí-vált, inkább egy lehetőségként, tapasztalatokat gyűjtünk és művelődünk itt.

Sallai Erzsébet

A képen: hátsó sor: Bari Fatima, Sallai Erzsébet, Bazár György, Ióth Emese
Első sor: Kekeňák Lucia, Kozsár Zsuzsanna

Sirályok és dinoszauruszok, cérnák egy pulóverben

Most, hogy egy kávé mellett próbálok összeszedni a gondolataimat, mindenféle öngyilkosságról, kamionútról és a madarokról, nem tudom teljes mondatokká tenni a benyomásaimat. Aztán kezdődik is az új előadás, mindenki elfoglalja a helyét, mellém pedig pont Rose ül, mint aki érzi, hogy kérdeznék tőle valamit. Mondjuk a cukorkáról, vagy a deszkákról az ablakon, csak, hogy jobban meg tudjam érteni. Persze aztán ezek a kérdések csak a fejemben formálódnak meg, hisz Nagy Andrea nem Rose, bár az előadás alatt ezt nem tudtam volna kijelenteni. Mindkét színész nagyon hiteles volt, nekem ebben rejtett a darab ereje. Egész végig a pulóveres lányon gondolkoztam, és az ő falain,

amiket maga köré épít. A végére egyszerre éreztem a fájdalmát, amikor megfosztották védelmező ruhadarabjaitól, és kigúnyolták hasonló okokból épített álmvilága miatt. Ennek ellenére Cliff, akit Gulyás László formált meg, is teljesen meggyőző tudott lenni. Az ő tetteivel, cselekedeteivel is egyet lehetett érteni, hisz ő a valós, és csöppet sem gyönyörűnek mondható világhoz tartozik. Az előadás a két szereplő eltérő életfelfogásától, mentalitásától lett különleges. Az álmodozás és a negatív valóság, bár nagyon nehezen, talán mégis megférnek egymás mellett. Ha más nem, a darab végére egy pulóver /vagy épp annak elvesztése/ kapcsolja össze őket.

Bari Fatima

Új csapat, új reménység

Fesztiválunkon először vesz részt az abaújszinaí Rozmaring Esztrádcsoport. Amolyan igazi vegyes-felvágottat hoztak, ahogy az egy esztrádműsornál dukál. Igazán kedves ötlet volt, hogy megpróbálták a sokrétű, sokműfajú produkciót egy kerettörténetbe ágyazni, mely szerint az adócsaló börtöntöltelék hosszú távollét után újra ismerkedik régi falujával. A műsorszámot összekötő szövegek így némi szinai ízt kaptak, a falu érdekességeit csodáló bűnöző és az őt kísérő rokonleány párbeszédei azonban nem voltak még elég elevenek, sem elég karakteresek, és bár minden hangsúly a megfelelő helyen volt, színészi játékkal nem támasztották alá dialógusaikat. Ez az a terület, melyen még a csoport sokat fejlődhet.

A három választott jelenet – az adóbevallással küszködő Bözse néni, a

különböző gyógyszerek mellékhatásairól szóló történet és a pletyka dagadását ábrázoló epizód – elég ismert kabaréjelenetek, melyeknél azért fel-felcsillant az abaújszinaíak humora. Remek volt a sztoikus nyugalμού Bözse néni, szépen váltogatta a karaktereket a mindig más tünetekkel rendelkező beteg, ötletesek voltak a gyógyszernevek. Az ismétlődő, refrénszerű szövegrészeknek más-más hangulatot lehetett volna adni – gondolk például az egy hét múlva felirattal mindig ugyanúgy végigvonuló lányra vagy a nővérke „be kell áztatni” refrénjére, melynél például lehetett volna a nővérke minden ismétlésnél izgatottabb vagy sértődöttebb vagy lemondóbb. Az egyformaság ugyanis nem tesz jót ezeknek a már megismert és még sokszor elismételt részleteknek.

Dicséret illeti a jóhangú lányokat, akik sajnos csak egy dalt énekeltek el, és teljesen spontán táncolással tették azt még varázsosabbá, őket igazán szívesen hallgattam volna meg többször is a műsor folyamán.

A színaiak igazi erőssége azonban a tánc. Nagyon jól mozogtak a csontvázlányok, szép és változatos koreográfiát mutatva be, bár talán egy egységes zenei alappal még jobb hatást érhettek volna el, mint a pár taktusonként változó melódia-mixszel. Hangulatos, kellemes volt a cigánytánc, ahol igazán meg tudta mutatni ez a nagycsapat az összetartozását és az együtt-szereplésből fakadó örömét. A legütősebb azonban a Bizet-opera, a Carmen torreadorzenéjére kreált „vízibalett” volt, melyben a látvá-

nyos, nagyon precíz mozgás számomra nagyon szerű poénnal párosult. Tudom, hogy a bemutatott esztrád csupán töredéke a rozsmaringosok egyik egész estés műsorának, és a csapat erényeiről nyilván jobb képet mutatott volna a teljes műsor, melynek előadását versenyszabályzatunk nem tette lehetővé. A bemutatott részletekből azonban így is biztató kép alakult ki. Érdeemes tovább haladni ezen az úton, bevállalni a merész saját ötleteket, sokat énekeltetni, táncoltatni az ügyes fiatalokat, teret adni a Bözse-néni féle őstehetségeknek, és frappáns kerettörténeteket találni, melyek az esztrád láncszemeit összefűzik. Kíváncsian várom a csapat jövő évi előadását, újra itt, Szepsiben.

Kozsár Zsuzsanna

Nagytárkányi Színjátszó Csoport

L
A
K
O
M
A

A csoport 2015 tavaszán alakult. Célja a közösségépítés, a kultúra ápolása és a falusi színjátszás újraélesztése. A csoport tagjai különböző érdeklődésű és korú emberek – van köztük nyugdíjas, iskolaigazgató, tanár és polgármester is.

Az első bemutató céltudatosan a magyar kultúra napja alkalmából valósult meg, 2016. január 17-én. Felléptünk a környező falvakban: Boly, Pólyán, Bacska, Battyán, Kiscsernyő, valamint a királyhalmeci Színházi Kavalkádon és Magyarországon, Zemplénagárd és Pácin településeken.

Martha P. Ildikó: Kukás guru

“A tökéletes színházi est hozzávalói: egy két lábbal a földön járó és félrelépő férj; egy kissé filozofikus, mondhatni ezoterikus feleség; egy csavargó, netán indiai bölcs; egy hisztis szerető; egy költőnek sem utolsó polgármester-asszony; néhány „nagy tudományú” háziasszony; egy néha szunyókáló, néha

bőszen szavaló nagypapa; néhány „nagyeszű” betörő; az őket üldöző, vagy mellettük ülő rend őre. Mindezt alaposan összekeverve, félreértésekkel fűszerezve, és máris kész az egész estét betöltő szórakozást nyújtó vígjáték.

(Kedvcsináló a hajdunánási színjátszók megfogalmazása alapján)

Szereplők:

Kócsi úr, Imi (gazdag vállalkozó) - Kopasz József
Times(Imi felesége)- Kopasz Zsuzsanna

Gödény Dezső(szelektív hulladék gyűjtő, kukás) - Pásztor János
Papuska(Times nagypapja) - Bajzák Pál

Sára (Dezső élettársa, Kócsi úr takarítónő - Bajzák Katalin
Judit(Imi szeretője) - Pribék Erika

Iréнке (Timesék szakácsnője) - Babiák Apollónia
Marika (alkalmi szakácsnő) - Pirigyi Melinda

Dr. Löki Lenke (polgármester asszony) - Kridlo Valéria
Postás - Szücs Lóránt

Komor János (temetkezési vállalkozó) - Pachman László
Betörőfőnök - Nagy Eleonóra

Betörő - Timko Andrea

Gyula (rendőr, a postás bátyja) - Magyaros Imre
Szabó János (fő guru) - Fodor Lajos

Súgó, Zenei vezető és Hangszerelés: Bajzák Viktória
Bajzák Mónika

Konzultáns: Usztics Mátyás

**Rendezők: Bajzák Katalin
Pásztor János**

L Ezek megőrültek

A ...s ezzel én sem voltam másképp. Ezt akkor tudatosítottam,
K mikor a Nánai Színházcsoport előadása után leültem Gyuri mellé (konferáló úriemberünk), elkezdtem simogatni a kabkját, megettettem finom Mila keksszel, s csak annyit mondtam neki: Minden jó lesz, Gyuri. Minden jó lesz, egyél csak. Átszellemültem. E rövid előadás alatt is érkeztem. S szerintem ezzel nem voltam egyedül. Biztos vagyok benne, hogy a terem elhagyása után, többen mondogatták azt egymásnak, hogy 'tik-tak, tik-tak' vagy képzelték el magukat teknősként.

M A nánaiakban sose csalódik a fesztivál közönsége. Most se volt ez másképp. Minimális kellékkel, szűk időkerettel, nem várt fordulatokkal érték el azt, hogy igazán jól szórakozzon az ember. Mindezt, természetesen, profi színészi alakításokkal. Átszellemült, túlzások nélkül játszó színészeket láthattunk a színpadon. Teknősünk minden gátlását levetkezve szorult az asztal alá, miközben az egész nézőközönség előtt hullt le a lepel hátsójáról (most már mindenki tudja, melyik teknősről beszélek),

Jolán pedig olyan beleéléssel meredt maga elé hosszas percekén keresztül, hogy tényleg azt figyeltem már a vége felé, hogy véletlenül mikor húzódik legalább egy picit mosolyra a szája. Mondanom sem kell, hogy ez nem történt meg. Legalábbis én nem ettem észre.

Oly annyira magukévá tették karaktereiket, hogy szinte már azt hitte az ember, meg se mutatkozik majd igazi énjük. Az első visszatapsolás után egy megszokott, előadást záró meghajlást vártam. De nem. Az utolsó színpadon eltöltött percekben láthattunk csak egy-egy őszinte mosolyt, hálát az arcokon, de akkorra már az a kérdés motoszkált a fejemben, hogy ezek tényleg megőrültek-e.

Bár... Amíg őrültséggel megfertőzve is tovább rabolják az időt a családtól, munkától csak azért, hogy játsszanak, nem bántam volna, ha tényleg...

Nagyon szerettem.

Tóth Emese

BETŰHÁLÓ 2

L
A
K
O
M
A

Ez a háló az eddigi Mics Károly- díjasok, illetve Egressy Béni Fesztivál-díjasok neveiből állt össze, ráadásul a Lakoma néhány munkatársa és a fesztivál néhány konferálója is szerepel benne. A csillaggal jelölt címek a hálóban derékszögben megtörnek – dupla csillagnál dupla töréssel kell számolni. Ahol a családi név és utónév között // jel szerepel, a két szót két külön helyen találjátok, természetesen a csillagok itt is derékszögű törést jelentenek.

A fennmaradt betűkkel kiegészíthető egy idézet:

„.....a színház.”

I	L	L	É	S	N	É	P	O	P	N	B	K	Ö	A
I	C	S	K	Á	R	O	L	Y	Á	A	A	L	L	I
M	Z	Ó	T	T	O	S	A	V	L	Z	I	A	E	R
Ö	Á	S	É	L	L	I	T	Í	I	S	R	I	I	Á
E	A	Z	N	S	É	S	K	G	A	Ó	A	R	R	M
M	K	N	I	É	I	J	S	S	I	K	B	Á	B	Z
E	L	L	K	K	U	Ü	P	A	R	A	O	M	A	S
S	E	A	L	D	É	■	É	L	É	R	D	I	G	Á
Z	T	M	I	T	A	F	N	L	N	T	O	Y	K	H
V	E	T	■	H	T	Ó	T	A	I	E	N	L	I	U
O	K	Á	S	C	■	A	E	R	D	N	A	Á	B	J
R	É	M	E	L	E	Y	K	Z	S	R	O	H	Á	Z
Á	L	P	A	P	P	F	J	M	■	E	T	I	R	L
K	C	S	E	N	G	E	Ó	Z	S	E	F	M	A	E
Z	S	U	Z	S	A	R	D	I	N	Á	N	D	J	N

MICS KÁROLY*
KISS PÉNTEK JÓZSEF **
MÁZIK ISTVÁN *
JARÁBIK GABRIELLA*
PAPP FERDINÁND **
JUHÁSZ MÁRIA
ZÁHORSZKY ELEMÉR
VAS OTTÓ
CSÁK ETELKA*
MIHÁLYI MÁRIA

SZVORÁK ZSUZSA*
BALÍK JUDIT
ILLÉSNÉ POPÁLIA IRÉN*
BODON ANDREA*

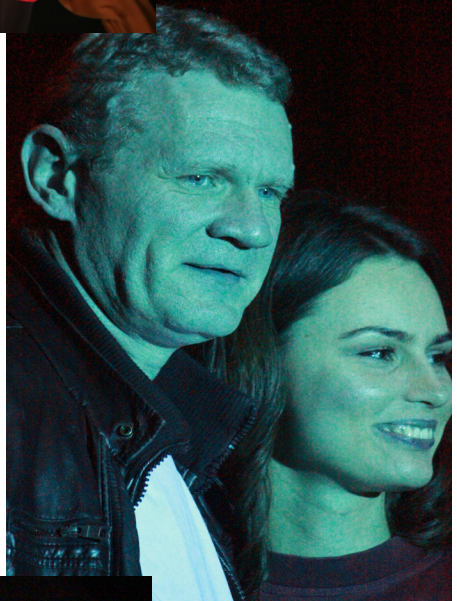
ILLÉS // CSENGE
TÓTH // EMESE*
BARI // FATIMA*
SALLAI* // ZSÓKA

Rozmaring
Esztrádcsoport

L
A
K
O
M
A

Füleki Zsákszínház

ifj. Havasi Péter

LAKOMA- A XVIII. Egressy Béni Országos
Színháztörténelmi Fesztivál lapja

4.szám, 2016. november 12.

Szerkesztő: Kozsár Zsuzsanna, Bari Fati-
ma, Sallai Erzsébet, Tóth Emese

Fotók: Micsuda András, Gecse Attila
Tördelő: Tóth Emese